

Een zingevend pedagogisch klimaat

Het glas van de ramen en puin van moderne middelbare scholen reikt tot de grond. Dat zou symbolisch kunnen zijn voor de uitwisselbaarheid van wat er in de school gebeurt en wat zich buiten afspeelt. Als je goed kijkt valt het erg tegen. Het binnenschoolse leren en het buitenschoolse leven blijken regelmatig nog maar weinig gemeen te hebben.

De school heet tot taak te hebben jeugd te vormen tot harmonieuze mensen die intellectueel, emotioneel en sociaal in de maatschappelijke werkelijkheid leren functioneren en zich voorbereiden op het leveren van een zinvolle bijdrage aan de samenleving. Maar binnen de school vragen toch vooral de schoolvakken met vaak weinig herkenbaars uit het dagelijkse leven, de aandacht. Buiten de school spelen thema's als wie ze zelf zijn als twaalf- tot achttienjarigen, waarin ze overeenkomen met of verschillen van anderen, vriendschap, seksualiteit, eenzaamheid, er wel of niet bij horen, pesten en gepest worden, agressie en geweld, bang zijn en zorgzaamheid, loskomen van ouders/verzorgers en toch verbonden blijven, uitvinden waar je werkelijk voor kan en wil gaan, wat je boeit, waar je je misschien verder op wil richten in werk of studie. In die leeftijdsfase vindt vorming van de eigen identiteit plaats: elkaar leren ontmoeten, samenwerken, nagaan wat je deelt en bindt en hoe je elkaar nodig hebt. Ruimte leren scheppen voor jezelf zonder banden te verbreken. Kritisch leren zijn op je zelf en op wat anderen beweren en doen. De waarde kunnen voelen van schoonheid en van het zelf scheppen en ergens verantwoordelijk voor zijn. Gevoeligheid ontwikkelen voor de effecten van wat je doet op anderen. Deze thema's schreeuwen om een sterk, inspirerend, zingevend pedagogisch klimaat, waarin de betrokkenen de verbinding weten te leggen tussen ervaringen 'buiten' de pui en wat ze daarbinnen doen.

Thema's als 'natuurlijk leren', 'werken met authentieke opdrachten', 'prestaties leveren', 'leren met projectteams' en 'competentiegericht leren' geven aan welke ontwikkelingen er op dit moment aan de gang zijn op vooral het vmbo en het mbo. Vanuit de Kring Vernieuwende Opleidingsmethodiek en -

didactiek ben ik, samen met meerdere mensen van de FEO, bij deze ontwikkelingen en de desbetreffende scholen betrokken. Mijn aandacht gaat uit naar zowel het functioneel inzetten van ICT - onder andere in de vorm van ELO's (Elektronische LeerOmgevingen) - als het ontwikkelen van inspirerende docent/coachtrainingen. Het integreren van ICT in het onderwijs heeft ook nog op een andere manier mijn aandacht: als deel van een conglomeraat van universitaire en hogeschoolonderzoekers inventariseer ik de mogelijke kracht van

'GrassRootProjecten': dit zijn kleinschalige ICT-projecten die door docenten zelf worden opgezet binnen hun onderwijs. Ook dit doe ik samen met collega's van de FEO die geïnteresseerd zijn en ook zelf de ideeënrijkdom van de GrassRootprojecten willen benutten voor het onderwijs hier en op de Leerwerkplekken van de Opleidingsscholen.

Luc Hermie
Kenniskring Vernieuwende Opleidings-
methodiek en -didactiek

(Foto: Marion Vegter)